

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 74. Marcus Antonius Franciottus Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](#)

anno sexagesimo quarto pientissime Sæc. XVII.
obiiit: Egregius erat divitarum con- A.C. 1666,
temptor, & pauperum æquique ama-
tor, ab affinium amore tam alienus,
ut facultatum suarum hæredes nonnisi
Transpontinam tituli sui Ecclesiam, &
Xenodoxium S. Mariæ ex aſſe institueret.

§. LXXIV.

Marcus Antonius Franciottus Car-
dinalis mortuus.

Sequentis Mensis die nona Corradi
vestigia pressit Marcus Antonius <sup>Vit. Siri
in Hist.</sup> Franciottus patria Lucanus, qui puer
adhuc singularia pietatis specimina
edidit, ac ſæpe ſolus remotisque ar-
bitris e lectulo surgere, positisque humi
genibus ad Deum ferventissimas preces
effundere viſus eſt, foemina quoque
impudicam in ſuum conclave immiffam
impacto in faciem colapho fugavit, ex-
ortasque inter Bononienſes Academicos
diſſenſiones ſenili prudentia composuit.
Harum virtutum fama Romam delata,
a Paulo V. Protonotarius, a Grego-
rio XV. Fabrianus & Faventinus Præ-
tor, ab Urbano VIII. Cameræ Apoſto-
licæ Clericus, & Auditor, necnon An-
nonæ Præfectus nominabatur: Emi-
nuit in eo æquitatis amor, quo inci-
tatus omnes benigne auſcultabat, nec
ullum

Sæc. XVII. ullum inaudita parte judicabat: quare
A. C. 1666. ab omnibus Judex rectissimus, & in
 labore impigerimus audiebat. Talem
 igitur tantumque Virum Urbanus VIII.
 jure Cardinalium Collegio accensum:
 Romandiolæ Legationi pluribusque
 Congregationibus præfecit, ac patria
 suæ Episcopum renuntiavit; dimis
 vero Ecclesia sua Romam secessit, ubi
 Innocentio X. & Alexandro VII. a co-
 filiis, Ecclesiæ plurimum profuit; in
 ejus enim suffragiis Sanctitas pariter
 & operosum studium deprehendebatur
 non aliam, quam Christianæ Reipublicæ
 commodum promovendi sollicitudinem
 in animo fovens: Tandem Romæ me-
 ritorum præmium beato fine a Deo
 adeptus est, annos natus septuaginti
 quatuor.

§. LXXV.

*Carolus Medices Cardinalis vita
functus.*

Ughell. Ital. Sacr. Ciacon. in vita Pauli V. Nec invida mors Carolo Medices
 Magno Etruriæ Duci hoc anno per-
 percit: Erat is Regiis plane animi do-
 tibus largiter a natura instructus, ac ex-
 miis excultus disciplinis: unde non
 tam sanguinis nobilitate, quam proprii
 meriti præstantia Purpuram a Paulo V.
 adolescens novendecim annorum ade-
 ptus,